

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΚΑΪΤΕΖΙΔΗΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΥΛΑΙΑΣ-ΧΟΡΤΙΑΤΗ

Γονέας 1, Γονέας 2...

Διαβάζοντας κάποιος την ειδησεογραφία δεν μπορεί παρά να σταματήσει στο τεράστιο μέγεθος της πρωτότυπης είδησης που έρχεται από την αυλή των Ηλυσιών. Εκεί λοιπόν, ο πρόεδρος Μακρόν, που επί καιρό τα βλέπει όλα «κίτρινα» από τους επαναστάτες των δρόμων, σκέφτηκε να συνεισφέρει με τη δική του ιδέα στην οικοδόμηση της νέας Ευρώπης αποδεικνύοντας πως δεν έσβησε το όραμα του Μονέ και του Σούμαν.

Αποφάσισε να καταργήσει τις λέξεις πατέρας και μητέρα και να τις αντικαταστήσει με τις λέξεις Γονέας 1 και Γονέας 2 που θα εκφράζουν πλέον με άγνωστη σειρά τους γονείς ενός παιδιού. Η σκέψη της νέας Γαλλικής Δημοκρατίας δημιουργεί νέα δεδομένα στην Ευρώπη που θα χρειαστεί να διαχειριστεί μια ακόμη «ανόητη» απόφαση ηγέτη της, που αντί να ασχοληθεί με τα σοβαρά προβλήματα μιας γερασμένης ηπείρου ασχολείται με αμφιλεγόμενες πολιτικές στρώνοντας με δάφνες

την ιδεολογική προέλαση ακραίων εκφράσεων που προσεύχονται για τέτοιες ευκαιρίες.

Η απόφαση Μακρόν, που είναι βέβαιο πως θα «ταξιδέψει» και σε άλλες χώρες, αφήνει ανοιχτά ερωτήματα: ποιος από τους δύο γονείς θα είναι το Νο1 και ποιος το Νο2? Αν κάποιος από τους δύο δεν είναι καλός, θα υπάρχουν και μισά? Μπορεί στο μέλλον να υπάρξει και γονέας 3, αφού ήδη στα δύο φύλα έχει προστεθεί και η επιλογή «αδιευκρίνιστο»? Πώς θα διαχειριστεί ένα παιδί που το πειράζουν στο σχολείο την κλασική φράση: «Θα το πω στον Γονέα 1 μου;». Κι αν ναι, θα πρόκειται για τη μητέρα ή τον πατέρα του για να αντιληφθεί και ο άλλος το επίπεδο της απειλής? Με ποιο κριτήριο θα αριθμείται ο γονέας? Θα μπορεί η αρίθμηση να αλλάζει? Θα τεθούν ζητήματα ισότητας των φύλων? Εφόσον πρόκειται για προσπάθεια απόκρυψης του φύλου του γονέα, θα μπορούμε να αριθμήσουμε με ανάλογο τρόπο και τα παιδιά? Πώς

θα αποκαλούνται οι Γονείς 1 και 2 όταν κάποτε αποκτήσουν εγγόνια;

Ποτέ στην ιστορία της Ευρώπης δεν έχουν προκύψει μεγάλες ιδέες από μικρούς ηγέτες. Η σύλληψη είναι αστεία από κάθε άποψη. Και είναι προφανές ποιο σκοπό εξυπηρετεί.

Αν κάποιος δεν αισθάνεται άνετα με το φύλο του ή αναλαμβάνει να έχει ρόλο «μαμάς» παρότι δεν είναι, αυτό δε σημαίνει πως θα πρέπει να καταργήσουμε τις λέξεις και το κοινωνικό τους περιεχόμενο. Το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση είναι απολύτως σεβαστό. Το να διαμορφώνει όμως η πιο ελάχιστη μειοψηφία τους νέους όρους της κοινωνίας δεν είναι. Η λέξη μητέρα είναι η πιο γλυκιά λέξη του κόσμου. Και κανείς δεν δικαιούται να επιβάλλει στην κοινωνία να της δίνει αριθμό σε να είναι διεύθυνση. Ακόμη και αν η σκέψη φαίνεται αρκετά ανόητη για να εφαρμοστεί, ας μην ξεχνάμε πως πολλοί νόμοι είναι γεμάτοι με τόσο ανόητες ιδέες!